

F.t.l. om køb på kredit

om kreditomkostninger og kreditvilkår, som udvalget har været enig om, at sælgeren skal give, hver for sig giver oplysning om og fastlægger de nærmere betingelser ved kreditkøbet, er der ingen af disse oplysninger, som i sig selv udtrykker prisen på kreditten på samme enkle måde som den effektive rente. Denne oplysning har derfor sit eget væsentlige formål, som ikke kan opfyldes af andre talstørrelser.

Justitsministeriet er opmærksom på, at beregningen af den effektive rente – som fremhævet af flere af høringsinstanserne samt af finansministeriets rentekonsulent – i praksis vil kunne frembyde betydelige vanskeligheder, navnlig for mindre erhvervsdrivende. Udarbejdelse af tabeller, der dækker de sædvanligt forekommende former for kreditkøbsaftaler, og af vejledninger til tabellerne vil dog i væsentlig grad kunne mindske disse vanskeligheder.

Ved en afvejning af de modstående hensyn har justitsministeriet fundet det rigtigst at medtage et krav om oplysning om den effektive rente i forbrugerkøb.

Bl. a. på baggrund af det materiale, som nu foreligger fra andre lande, især Sverige, vil det være muligt at udarbejde autoriserede tabeller over den effektive rente ved kredit ydet under forskellige forudsætninger.

Tablet- og vejledningsmaterialet i England og især i U.S.A. er særdeles omfattende. Såvel i England som i U.S.A. omfatter oplysningspligten imidlertid tillige anden kreditgivning til forbrugere end kreditkøb, ligesom det kræves, at den effektive rente opgives med meget stor nøjagtighed.

Efter justitsministeriets opfattelse bør det tilstræbes, at tabellerne ikke bliver for komplicerede og omfattende. En væsentlig begrænsning kan f. eks. opnås ved at acceptere, at den effektive rente ikke udregnes med decimaler, men opgives til nærmeste hele procent. Endvidere vil tabelmaterialet kunne udarbejdes under hensyn til, at den alt overvejende del af kreditkøb sker med lige store ydelser og lige store perioder mellem ydelserne. Af kreditkøbsudvalgets fagedretsundersøgelse, jfr. betænkningens bilag 6, fremgår således, at 99 pct. af afbetalingshandlerne sker med månedlige ydelser. I de få situationer, hvor der følges en individuel afviklingsplan, er der mulighed for at lade rentetilskrivningen udgøre hele kreditomkostningen, dvs. at man undlader at pålægge et fast beløb (kreditillæg) for oprettelse af en kreditkøbskontrakt, men i stedet forhøjer den løbende rente tilsvarende. I denne situation er den pro anno-rente, som anvendes ved rentetilskrivningen, lig med den

effektive årlige rente, der derfor ikke skal beregnes særskilt.

Udarbejdelse af tabeller forudsætter dels en sagkyndig vurdering af, efter hvilke principper tabeller over effektiv årlig rente mest hensigtsmæssigt kan udarbejdes, dels at der fra brancheorganisationerne tilvejebringes oplysninger om de sædvanligt forekommende kreditkøbsaftaler i forbrugerforhold inden for de enkelte brancher. Det er væsentligt, at tabeller og vejledningsmateriale udarbejdes under hensyntagen til erhvervslivet, således at det ikke vil medføre uforholdsmæssigt besvær for sælgerne at give oplysninger om den effektive rente. Både indhentelse af oplysningerne om de typiske kreditvilkår og bearbejdelsen af dette materiale samt udarbejdelse af tabellerne vil være meget arbejdskrævende, ligesom erhvervslivet bør have tilstrækkelig tid til at forberede sig på, at effektiv rente skal oplyses i forbrugerkøb. For at få fornøden tid hertil bør denne del af oplysningspligten først gennemføres pr. 1. juli 1983. Justitsministeriet har overvejet, om dette bør medføre, at hele lovens ikrafttræden udskydes til denne dato, men har dog ikke fundet en sådan udskydelse af resten af lovens ikrafttræden rimelig. I § 43 er det derfor foreslået, at loven træder i kraft den 1. april 1982, men at reglerne om pligt til at oplyse den effektive rente først træder i kraft den 1. juli 1983.

e) *Fortrydelsesret m. v.*

1°. Som omtalt foran under pkt. 3 b har kreditkøbsudvalget opstillet to alternative forslag til en bestemmelse om fortrydelsesret i forbrugerkøb.

Blandt de hørte myndigheder og organisationer har reaktionerne på udvalgets forslag været stærkt delte. Nogle af høringsinstanserne går ind for en mere vidtgående løsning i form af en ufravigelig regel om fortrydelsesret i forbrugerkøb. Andre foretrækker, at loven slet ikke indeholder regler om fortrydelsesret. Endelig giver en del tilslutning til den regel, der er foreslået af udvalgets flertal, hvorefter sælgeren i forbrugerkøb skal oplyse, om der er fortrydelsesret eller ej (alternativ A), eller til forslaget fra udvalgets mindretal, hvorefter forbrugeren har fortrydelsesret, medmindre andet er aftalt (alternativ B).

Efter justitsministeriets opfattelse er der næppe tilstrækkeligt grundlag for at gennemføre ufravigelige regler om fortrydelsesret gældende for alle kreditkøb. Dørsalgsloven har således allerede gennemført ufravigelige regler om fortrydelsesret ved de kreditkøbsformer, hvor det er stærkest begrundet, nemlig ved dørsalg og postordresalg.